

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

4.2.2013

B7-0060/2013

NÁVRH UZNESENIA

predložený na základe vyhlásenia podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku

v súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku

o 22. zasadnutí Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva (2013/2533(RSP))

Leonidas Donskis, Marietje Schaake, Marielle de Sarnez
v mene skupiny ALDE

B7-0060/2013

Uznesenie Európskeho parlamentu o 22. zasadnutí Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva (2013/2533(RSP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv a na dohovory OSN v oblasti ľudských práv a opčné protokoly k týmto dohovorom,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ľudských právach a Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na strategický rámec EÚ o ľudských právach a demokracii a na akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu, ktorý bol prijatý na 3179. zasadnutí Rady pre zahraničné veci 25. júna 2012,
- so zreteľom na svoje odporúčanie Rade z 13. júna 2012 o osobitnom zástupcovi EÚ pre ľudské práva¹,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Rade Organizácie spojených národov pre ľudské práva (UNHRC) vrátane s tým súvisiacich priorit Parlamentu, osobitne so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. februára 2012 o pozícii Parlamentu k 19. zasadnutiu Rady OSN pre ľudské práva²,
- so zreteľom na správu delegácie Podvýboru pre ľudské práva o návšteve 19. zasadnutia UNHRC a na správu spoločnej delegácie Výboru pre zahraničné veci, Podvýboru pre ľudské práva a Podvýboru pre bezpečnosť a obranu, ktorá sa zúčastnila na 67. zasadnutí Valného zhromaždenia OSN,
- so zreteľom na svoje naliehavé uznesenia o problémoch dodržiavania ľudských práv,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 13. decembra 2012 o prehodnotení stratégie EÚ v oblasti ľudských práv³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. decembra 2012 o výročnej správe o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2011 a politike Európskej únie v tejto oblasti⁴,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 11. decembra 2012 s názvom Stratégia digitálnej slobody v zahraničnej politike EÚ⁵,
- so zreteľom na článok 2, článok 3 ods. 5, článok 18, článok 21, článok 27 a článok 47

¹ Prijaté texty, P7_TA(2012)0250.

² Prijaté texty, P7_TA(2012)0058.

³ Prijaté texty, P7_TA(2012)0504.

⁴ Prijaté texty, P7_TA(2012)0503.

⁵ Prijaté texty P7_TA(2012)0470.

Zmluvy o Európskej únii,

- so zreteľom na článok 110 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže rešpektovanie, presadzovanie a ochrana univerzálnej platnosti ľudských práv sú súčasťou etického a právneho *acquis* EÚ a jedným zo základných kameňov európskej jednoty a integrity¹
- B. keďže úspešné vykonávanie nedávnej revízie stratégie EÚ v oblasti ľudských práv by malo posilniť dôveryhodnosť EÚ v rámci UNHRC tým, že sa ním zvýši súlad medzi jej vnútornými a vonkajšími politikami;
- C. keďže EÚ by sa v záujme dosiahnutia čo najlepších výsledkov mala snažiť vystupovať v jednotných spoločných pozíciách proti porušovaniu ľudských práv a v tejto súvislosti by mala pokračovať v posilňovaní spolupráce a zlepšovaní organizačných opatrení medzi členskými štátmi;
- D. keďže Rada Európskej únie prijala strategický rámec EÚ pre ľudské práva a demokraciu, ako aj akčný plán na jeho vykonávanie, a to s cieľom dosiahnuť väčšiu účinnosť a konzistentnosť politiky EÚ v tejto oblasti;
- E. keďže bol vymenovaný osobitný zástupca EÚ pre ľudské práva, ktorého úlohou je zlepšovať účinnosť a viditeľnosť politiky EÚ v oblasti ľudských práv a pomáhať pri uplatňovaní strategického rámca a akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu v praxi;
- F. keďže delegácia Podvýboru pre ľudské práva navštívila počas 19. zasadnutia UNHRC Ženevu, ako to bolo aj v predchádzajúcich rokoch pri zasadnutiach UNHRC;
- 1. berie na vedomie prebiehajúci proces potvrdzovania priorít EÚ pre 22. zasadnutie UNHRC; víta skutočnosť, že EÚ v nich kladie dôraz na situáciu v Sýrii, Barme/Mjanmarsku, Severnej Kórei a v Mali a že podporuje predĺženie mandátu osobitného spravodajcu pre ľudské práva v Iráne; zároveň súhlasí so zameraním sa na tematické otázky, ako sú sloboda náboženského vyznania a viery, práva dieťaťa, násilie páchané na ženách, práva lesbičiek, homosexuálov, bisexuálov, transrodových osôb a intersexuálov (LGBTI);
- 2. víta skutočnosť, že program 22. pravidelného zasadnutia zahŕňa panelové diskusie o uplatňovaní ľudských práv, o negatívnom vplyve korupcie na uplatňovanie ľudských práv, ako aj spomienkovú oslavu pri príležitosti 20. výročia prijatia Viedenskej deklarácie a akčného plánu, interaktívne diskusie – napr. o právach osôb so zdravotným postihnutím, ako aj značné množstvo stretnutí venujúcich sa rôznym otázkam, ako je právo dieťaťa na najvyššiu dosiahnuteľnú úroveň zdravia; vyzýva členské štáty, aby do týchto rozpráv aktívne prispievali a jasne vyhlasovali, že ľudské práva sú univerzálne, nedeliteľné a vzájomne prepojené;
- 3. víta správy, ktoré majú predložiť osobitní spravodajcovia a ktoré sa o. i. týkajú situácie v

¹ Článok 2, článok 3 ods. 5 a článok 6 Zmluvy o Európskej únii.

oblasti ľudských práv v Iráne, Mjanmarsku a na palestínskych územiach okupovaných od roku 1967; rovnako víta písomnú správu vysokej komisárky OSN o situácii v oblasti dodržiavania ľudských práv v Mali, najmä v severnej časti krajiny, správu o primeranom bývaní ako súčasť práva na primeranú životnú úroveň a v tejto súvislosti o práve na nediskrimináciu, správu o slobode náboženského vyznania a viery, ako aj správu o podpore a ochrane ľudských práv a základných slobôd v boji proti terorizmu;

Činnosť Rady OSN pre ľudské práva

4. berie na vedomie, že v septembri roku 2012 bolo do UNHRC zvolených 18 nových členov, ktorí sa 1. januára 2013 ujali členstva, a to Argentína, Brazília, Čierna Hora, Estónsko, Etiópia, Gabon, Írsko, Japonsko, Kazachstan, Keňa, Kórejská republika, Nemecko, Pakistan, Pobrežie Slonoviny, Sierra Leone, Spojené arabské emiráty, Spojené štáty americké a Venezuelská bolívarovská republika; konštatuje, že deväť členských štátov EÚ je teraz členom UNHRC;
5. berie na vedomie zvolenie nového predsedu UNHRC, ktorým sa stal Remigiusz A. Henczel z Poľska, a štyroch podpredsedov na rok 2013, ktorými sú šajch Ahmad wuld Zaháf (Mauritánia), Iruthišam Adam (Maldivy), Luis Gallegos Chiriboga (Ekvádor) and Alexandre Fasel (Švajčiarsko);
6. zdôrazňuje, že voľby do UNHRC musia byť založené na súťaži, a vyslovuje svoj nesúhlas s tým, aby regionálne skupiny usporiadali voľby bez súťaže medzi kandidátmi; pripomína dôležitosť noriem pre členstvo v UNHRC, pokiaľ ide o záväzky a výsledky v oblasti dodržiavania ľudských práv; zdôrazňuje, že členovia UNHRC sú povinní dodržiavať najprísnejšie normy pri presadzovaní a ochrane ľudských práv; pripomína dôležitosť pevných a transparentných kritérií pre návrat členov, ktorých členstvo bolo pozastavené;
7. je aj naďalej znepokojený javom tzv. politiky blokov a jej vplyvom na dôveryhodnosť UNHRC a účinnosť jej práce;
8. znovu pripomína, že je dôležité, aby sa členské štáty EÚ usilovali o dosiahnutie nedeliteľnej a univerzálnej povahy ľudských práv a aby v tomto zmysle podporovali činnosť UNHRC, a to najmä ratifikovaním medzinárodných nástrojov v oblasti ľudských práv, ktoré tento orgán vytvoril; opakovane vyjadruje poľutovanie nad tým, že žiaden členský štát EÚ dosiaľ neratifikoval Medzinárodný dohovor o ochrane práv všetkých migrujúcich pracovníkov a členov ich rodín; rovnako vyjadruje poľutovanie nad tým, že niektoré členské štáty ešte neprijali ani neratifikovali Medzinárodný dohovor o ochrane všetkých osôb pred nedobrovoľným zmiznutím alebo Opčný protokol k Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a že iba dva členské štáty ratifikovali Opčný protokol k Medzinárodnému paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach; opakuje svoju výzvu všetkým členským štátom EÚ, aby tieto dohovory a protokoly ratifikovali, a nabáda členské štáty EÚ, aby podpísali a ratifikovali nedávno prijatý Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa o mechanizme pre podávanie sťažností, ktorý bol otvorený na podpis 28. februára 2012 v Ženeve (Švajčiarsko);
9. víta skutočnosť, že Valné zhromaždenie OSN vymenovalo Navanethem Pillayovú za vysokú komisárku pre ľudské práva na druhé funkčné obdobie; opätovne vyjadruje veľkú

podporu úradu vysokej komisárky a jeho nezávislosti a integrity;

10. vyjadruje uznanie vysokej komisárke pre ľudské práva za jej snahu v procese posilňovania systému zmluvných orgánov a víta jej správu o tejto otázke, ktorá bola zverejnená 22. júna 2012; opätovne potvrdzuje, že zmluvné orgány tvorí viacero zainteresovaných strán, a zdôrazňuje, že je nevyhnutné naďalej zapájať občiansku spoločnosť do týchto procesov; okrem toho zdôrazňuje, že nezávislosť a účinnosť zmluvných orgánov sa musí zachovať a posilniť; zdôrazňuje, že treba zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, ktoré pokryjú zvyšujúci sa objem práce zmluvných orgánov; vyzýva EÚ, aby zaujala vedúcu úlohu pri zabezpečovaní účinného fungovania systému zmluvných orgánov, a to aj vzhľadom na primerané financovanie;

Krajiny Arabskej jari

11. čo najdôraznejšie odsudzuje narastajúce a neuvážené použitie násilia zo strany Asadovho režimu proti sýrskemu obyvateľstvu vrátane použitia ťažkého delostrelectva a bombardovania obývaných oblastí; jednoznačne odsudzuje pokračujúce systematické porušovanie ľudských práv zo strany režimu, jeho bezpečnostných síl a armády, ktoré možno považovať za zločiny voči ľudskosti; vyjadruje vážne znepokojenie nad neustále sa zhoršujúcou situáciou civilného obyvateľstva; odsudzuje aj porušovanie ľudských práv, ktorého sa dopúšťajú opozičné zoskupenia a sily; vyzýva všetky strany ozbrojeného konfliktu, aby okamžite ukončili násilie v Sýrii; opakuje svoju výzvu, aby Asadov režim ihneď odstúpil; naliehavo vyzýva všetky strany konfliktu, aby pracovníkom medzinárodnej humanitárnej pomoci zabezpečil plný a bezpečný cezhraničný prístup;
12. vyjadruje znepokojenie nad účinkom presahovania do susedných krajín a nad jeho vplyvom na bezpečnosť a stabilitu v regióne; vyzýva členské štáty, aby krajiny regiónu podporovali v ich úsilí o poskytovanie humanitárnej pomoci utečencom zo Sýrie;
13. víta skutočnosť, že UNHRC nepretržite venuje pozornosť desivej situácii v oblasti ľudských práv aj humanitárnej situácii v Sýrii, ako to dokazujú rezolúcie OSN o situácii v tejto krajine prijaté na 19., 20. a 21. zasadnutí UNHRC a na osobitnom zasadnutí UNHRC venovanom Sýrii 1. júna 2012; pripomína, že je dôležité zabezpečiť vyvodenie zodpovednosti za porušovanie medzinárodného práva v oblasti ľudských práv, ku ktorému dochádzalo počas konfliktu;
14. vyjadruje plnú podporu nezávislej medzinárodnej vyšetrovacej komisii pre Sýriu a vyslovuje sa za predĺženie mandátu UNHRC; zdôrazňuje význam prípustnosti digitálnych údajov ako dôkazového materiálu v prípade trestných činov, násilia a porušovania ľudských práv; víta vymenovanie Carly del Ponteovej a Vitita Muntarbhorna za nových členov, ako aj vymenovanie Paola Pinheira za osobitného spravodajcu OSN pre Sýriu, ktorý začne svoju prácu po skončení mandátu vyšetrovacej komisie; víta správu komisie, ktorá odhaľuje krutosti spáchané v Sýrii; zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa zabezpečilo vyvodenie zodpovednosti za krutosti a prípadné zločiny proti ľudskosti spáchané v Sýrii; vyzýva všetky štáty, aby sa spolu s Bezpečnostnou radou OSN zasadili o to, aby sa situáciou v Sýrii začal zaoberať Medzinárodný trestný súd;
15. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v Bezpečnostnej rade OSN (BR OSN) sa ešte nedosiahla dohoda o prijatí rezolúcie o situácii v Sýrii, a najmä nad tým, že táto situácia

oslabuje schopnosť vyvíjať účinný tlak na ukončenie násillia v krajine; vyzýva členov Bezpečnostnej rady OSN, aby pamätali na svoju zodpovednosť voči sýrskemu ľudu; vyslovuje pochvalu za diplomatické úsilie PK/VP a členských štátov EÚ o zapojenie Číny a Ruska do tohto problému; vyzýva ich, aby v tomto úsilí pokračovali;

16. víta záverečnú písomnú správu nezávislej vyšetrovacej komisie pre Líbyu, ktorá bola predložená na 19. zasadnutí UNHCR a ktorá poukazuje na porušovanie ľudských práv v tejto krajine; žiada UNHCR, aby naďalej sledovala situáciu v Líbyi;
17. vyjadruje znepokojenie nad situáciou obhajcov ľudských práv a aktivistov z radov politickej opozície v Bahrajne; odsudzuje použitie násillia so smrteľnými následkami, ktoré bezpečnostné sily uplatňujú voči pokojným protestantom vrátane neprimeraného používania slzotvorného plynu a streľby brokami na krátku vzdialenosť; opakuje svoju výzvu členským štátom EÚ, aby pracovali na prijatí rezolúcie o situácii v oblasti ľudských práv v Bahrajne na zasadnutí UNHRC;
18. opakuje svoju výzvu UNHRC, aby na svojom 22. zasadnutí prijala rezolúciu, ktorou by sa stanovil medzinárodný mechanizmus na monitorovanie vykonávania všeobecného pravidelného preskúmania (UPR) Bahrajnu a odporúčaní nezávislej vyšetrovacej komisie pre Bahrajn vrátane odporúčaní, ktoré sa týkajú obhajcov ľudských práv;
19. víta dokument o technickej pomoci a budovaní kapacít pre Jemen v oblasti ľudských práv a zriadenie krajského úradu vysokej komisárky OSN pre ľudské práva v Jemene; naliehavo žiada UNHRC, aby naďalej sledovala situáciu v Jemene;
20. vyjadruje znepokojenie nad pretrvávajúcou politickou nestabilitou a násillím v Egypte; plne podporuje prechod k demokratickej spoločnosti založenej na zásade právneho štátu a dodržiujúcej ľudské práva a základné slobody, najmä slobodu prejavu, práva žien a rešpektovanie menšín; naliehavo vyzýva egyptské orgány, aby začali transparentné vyšetrovanie použitia násillia zo strany bezpečnostných síl a polície a aby zabezpečili stanovenie zodpovednosti za porušenie ľudských práv;
21. vyzýva egyptskú vládu, aby uľahčila inkluzívny národný dialóg, rozšírila legitimitu novej ústavy a podporila slobodné a spravodlivé parlamentné voľby, a aby prijala ponuku EÚ vyslať volebnú pozorovaciu misiu;
22. víta prácu tuniského národného ústavodarného zhromaždenia na návrhu ústavy, ako aj otvorenosť tohto procesu; zdôrazňuje, že je dôležité vyhnúť sa nejednoznačnému jazyku, ktorý by umožňoval rôzne interpretácie a ktorý by mohol poslúžiť ako základ pre obmedzenie práv a slobôd;

Iné

23. víta rozhodnutie UNHCR vymenovať osobitného spravodajcu OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Bielorusku a berie na vedomie medziregionálnu podporu vyjadrenú rezolúciou ustanovujúcej tento mandát, ktorá je príkladom toho, že štáty na celom svete si uvedomujú, aká desivá je situácia v oblasti ľudských práv v tomto štáte;
24. víta rezolúciu, ktorou sa ustanovuje osobitný spravodajca pre situáciu v oblasti ľudských

práv v Eritrei; konštatuje, že je to po prvýkrát, čo sa UNHCR vyjadrilo k tejto otázke, a oceňuje vedúcu úlohu, ktorú v tejto súvislosti preukázali africké krajiny;

25. víta predĺženie mandátov osobitných spravodajcov OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Iráne a Mjanmarsku; víta predĺženie mandátov nezávislých expertov pre Pobrežie Slonoviny, Haiti a Somálsko; naliehavo vyzýva orgány týchto štátov, aby s držiteľmi mandátov v plnej miere spolupracovali;
26. víta predĺženie mandátu osobitného spravodajcu OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Kórejskej ľudovodemokratickej republike (KĽDR) o ďalší rok; víta skutočnosť, že rezolúcia o KĽDR bola prijatá konsenzom, čo dokazuje vysokú podporu mandátu; žiada vládu KĽDR, aby so spravodajcom v plnej miere spolupracovala a uľahčila jeho návštevy v tejto krajine;
27. odsudzuje popravy vykonané v Japonsku v roku 2012 po moratóriu týkajúcom sa týchto praktík v roku 2011; v tejto súvislosti takisto odsudzuje nedávne masové popravy vykonané v Iráne; potvrdzuje svoj rozhodný odmietavý postoj k trestu smrti vo všetkých prípadoch a za všetkých okolností;
28. víta skutočnosť, že UNHCR naďalej prísne sleduje situáciu v Mali, a oceňuje vedúcu úlohu, ktorú preukázali africké štáty, ktoré na túto otázku upozornili UNHCR;
29. s potešením berie na vedomie prijatie rezolúcie o Konžskej demokratickej republike, no je naďalej znepokojený situáciou v oblasti ľudských práv v tejto krajine, a najmä v jej provincii Severné Kivu na východe krajiny; dôrazne odsudzuje útoky povstaleckých síl na východe krajiny, najmä útoky skupiny M23; víta úsilie členských štátov Medzinárodnej konferencie o oblasti Veľkých jazier (ICGRL), Africkej únie a OSN nájsť mierové politické riešenie krízy; znovu žiada, aby bol opätovne vymenovaný nezávislý expert OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Konžskej demokratickej republike s cieľom vytvoriť spoľahlivý mechanizmus zameraný na zlepšenie situácie, pokiaľ ide o závažné a dlhodobé problémy v oblasti ľudských práv v tejto krajine;
30. s uspokojením berie na vedomie prijatie rezolúcie UNHCR o slobode náboženského vyznania a viery; poukazuje na význam, ktorý EÚ pripisuje tejto otázke; vyzýva členské štáty EÚ, aby sa naďalej venovali tejto problematike, a s potešením očakáva nové usmernenia EÚ, ktoré by mali vyjsť začiatkom tohto roka; vyjadruje pochvalu osobitnému spravodajcovi OSN pre slobodu náboženského vyznania a viery za vykonanú prácu; zdôrazňuje, že je dôležité obnoviť tento mandát na 22. zasadnutí UNHCR;
31. víta prijatie rezolúcie o Barme/Mjanmarsku v rámci UNHRC; berie na vedomie kroky, ktoré od začiatku roku 2011 podnikla barmská vláda na obnovu občianskych slobôd v krajine; vyjadruje však vážne znepokojenie nad náhlou vlnou násillia medzi komunitami v Jakchajnskom štáte a z toho vyplývajúcimi úmrtiami a zraneniami, ničením majetku a vysídľovaním miestneho obyvateľstva; nazdáva sa, že hlavnou príčinou tejto situácie je dlhodobá diskriminačná politika voči etnickej skupine Rohingya; zdôrazňuje, že na vyriešenie hlavnej príčiny tohto problému je potrebné vyvinúť intenzívnejšie úsilie;
32. víta rezolúciu o Srí Lanke, v ktorej sa kladie dôraz na zmierenie a vyvodenie zodpovednosti v tejto krajine; opakuje svoju podporu odporúčaniam, ktoré vypracoval panel

odborníkov generálneho tajomníka OSN pre Srí Lanku a ktoré sa týka potreby zriadenia vyšetrovacej komisie OSN pre všetky spáchané zločiny;

33. rovnako víta rezolúciu o presadzovaní, ochrane a využívaní ľudských práv na internete; oceňuje výzvu určenú všetkým štátom, aby podporovali a uľahčovali prístup k internetu a medzinárodnú spoluprácu zameranú na rozvoj médií, ako aj informačných a komunikačných prostriedkov vo všetkých krajinách; naliehavo vyzýva EÚ a členské štáty, aby otázku digitálnych slobôd začlenili do všetkého svojho úsilia a všetkých svojich iniciatív v rámci UNHRC;
34. vyjadruje znepokojenie nad situáciou v Stredoafrickej republike (CAR), kde ozbrojené skupiny zaútočili na viaceré mestá na severovýchode krajiny a okupujú ich; víta dohody podpísané v Libreville 11. januára 2013 vrátane dohody o prímerí a politickej dohody o vyriešení krízy v tejto krajine; poukazuje na to, že je dôležité, aby sa tieto dohody začali urýchlene vykonávať; víta vyhlásenie PK/VP EÚ z 11. januára 2013, v ktorom žiada všetkých signatárov, aby tieto dohody dodržiavali; žiada členské štáty, aby túto otázku predložili v UNHCR, aby sa tak otázke situácie v Stredoafrickej republike venovala na medzinárodnej úrovni vysoká pozornosť;
35. vyjadruje svoje znepokojenie zo situácie v Izraeli a Gaze po vystupňovaní konfliktu koncom roka 2012 a odsudzuje násilné činy spáchané oboma stranami konfliktu; opakuje svoju výzvu na odstránenie blokády pásma Gazy, pričom berie na vedomie oprávnené obavy Izraela týkajúce sa bezpečnosti, a žiada o prijatie opatrení na obnovu a oživenie hospodárstva pásma Gazy;
36. odsudzuje rozhodnutie izraelskej vlády z 2. decembra 2012 vybudovať 3 000 nových osád v Predjordánsku a vo východnom Jeruzaleme, najmä v zóne E1, ktoré v prípade vybudovania rozdelia Predjordánsko na dve časti; zdôrazňuje, že toto rozhodnutie by mohlo ohroziť riešenie v podobe dvoch štátov; víta medzinárodnú vyšetrovaciu misiu do izraelských osád na okupovaných palestínskych územiach ustanovenú počas 19. zasadnutia UNHRC, a so záujmom očakáva jej správu, ktorú by mala predniesť po návrate na 22. zasadnutí; odsudzuje rozhodnutie Izraela ako prvý štát odmietnuť spoluprácu pri všeobecnom pravidelnom preskúmaní, a je znepokojený možným ohrozením zásady univerzálnosti;
37. víta skutočnosť, že Valné zhromaždenie OSN 29. novembra 2012 schválilo rezolúciu, na základe ktorej Palestína získala postavenie nečlenského pozorovateľského štátu v OSN; berie na vedomie, že táto rezolúcia bola schválená drvivou väčšinou, keď 138 krajín hlasovalo za, 9 proti a 41 sa hlasovania zdržalo; berie tiež na vedomie, že iba jeden členský štát EÚ hlasoval proti; znovu opakuje, že podporuje toto úsilie; berie na vedomie podporu, ktorú EÚ vyjadrila plnému členstvu Palestíny v OSN ako súčasť politického riešenia izraelsko-palestínskeho konfliktu; opätovne potvrdzuje, že EÚ neuzná žiadne zmeny hraníc existujúcich pred rokom 1967, a to ani v prípade Jeruzalema, okrem zmien, na ktorých sa strany dohodnú;
38. konštatuje, že od 4. do 6. decembra 2012 sa v Ženeve konalo prvé každoročné fórum o podnikaní a ľudských právach, na ktorom sa zišlo široké spektrum zainteresovaných strán, aby diskutovali o uplatňovaní hlavných zásad OSN v tejto oblasti; podporuje úvodné konzultácie fóra o tom, ako možno prinútiť vlády a podniky, aby prijali regulačné,

politické a vykonávacie rámce na boj proti zneužívaniu ľudských práv v súvislosti s podnikaním; podporuje úsilie Komisie o presadzovanie svojej novej politiky v oblasti sociálnej zodpovednosti podnikov; zdôrazňuje, že táto politika musí byť ešte ambicióznejšia;

39. víta činnosť otvorenej medzivládnej pracovnej skupiny pre súkromné vojenské a bezpečnostné spoločnosti (SVBS), ktorá má mandát na posúdenie možnosti vypracovania medzinárodného regulačného rámca; uznáva, že možnosti vypracovania právne záväzného nástroja na regulovanie, monitorovanie a kontrolu činností SVBS sa venuje vysoká pozornosť, a vyjadruje svoju podporu tomuto právne záväznému regulačnému rámcu; zdôrazňuje potrebu zložky dôsledného vyvodzovania zodpovednosti a vyzýva SVBS, ktoré doteraz nepodpísali kódex správania pre poskytovateľov súkromných bezpečnostných služieb, aby tak urobili; s potešením očakáva predloženie správy pracovnej skupiny;

Všeobecné pravidelné preskúmanie

40. zdôrazňuje význam univerzálneho aspektu všeobecného pravidelného preskúmania (UPR) a potvrdzuje jeho dôležitosť v tom, že umožňuje v plnej miere pochopiť konkrétnu situáciu v oblasti ľudských práv vo všetkých členských štátoch OSN;

41. víta začiatok druhého cyklu všeobecného pravidelného preskúmania a prijatie jeho prvých výsledkov; potvrdzuje dôležitosť druhého cyklu zameraného na vykonávanie odporúčaní prijatých počas prvého cyklu; znovu však žiada, aby sa odporúčania, ktoré štáty v prvom cykle neprijali, znovu posúdili v ďalšom procese UPR;

42. je presvedčený, že vykonávanie odporúčaní je kľúčom k využitiu potenciálu UPR; opakuje preto, že je dôležité, aby členské štáty EÚ poskytovali štátom, ktoré sú predmetom UPR, technickú pomoc s cieľom pomôcť im s vykonávaním odporúčaní; nabáda štáty, aby v záujme lepšieho vykonávania odporúčaní predkladali priebežné aktualizované správy;

43. odporúča systematicky zahŕňať odporúčania vychádzajúce z UPR do dialógov a konzultácií EÚ o ľudských právach, ako aj do stratégií EÚ v oblasti ľudských práv pre jednotlivé krajiny, a to s cieľom zabezpečiť prijatie opatrení nadväzujúcich na výsledky UPR; rovnako odporúča, aby Parlament tieto odporúčania predkladal počas návštev svojich delegácií v tretích krajinách;

44. víta opatrenia, ktoré umožňujú plnú účasť širokej škále zainteresovaných strán v procese všeobecného pravidelného preskúmania; víta v tejto súvislosti zmeny v zozname rečníkov, ktoré umožňujú všetkým štátom, ktoré majú záujem vystúpiť počas procesu všeobecného pravidelného preskúmania, aby tak urobili; opakovane oceňuje skutočnosť, že národné inštitúcie pre ľudské práva v súlade s parížskymi zásadami nadobudli silnejšie postavenie; víta posilnenú účasť aktérov z tejto oblasti vďaka rozšírenejšiemu využívaniu videokonferencií;

45. domnieva sa, že pre zapojenie občianskej spoločnosti do procesu všeobecného pravidelného preskúmania možno urobiť ešte viac, a to aj čo sa týka uplatňovania jeho výsledkov; odsudzuje využívanie odvetných opatrení voči osobám, ktoré sa podieľajú na

postupe UPR a spolupracujú v rámci neho; zdôrazňuje, že tieto opatrenia oslabujú systém OSN v oblasti ľudských práv ako celok; naliehavo vyzýva všetky štáty, aby zabezpečili primeranú ochranu pred takýmto zastrašovaním;

Osobitné postupy

46. potvrdzuje rozhodujúci význam osobitných postupov pre dôveryhodnosť a účinnosť práce UNHRC a jej ústredné postavenie v rámci mechanizmov OSN v oblasti ľudských práv; opakovane vyjadruje plnú podporu osobitným postupom a zdôrazňuje zásadný význam nezávislosti týchto mandátov;
47. naliehavo vyzýva štáty, aby v plnej miere spolupracovali s osobitnými postupmi, okrem iného tým, že bezodkladne prijímú držiteľov mandátov na návštevu svojej krajiny, zareagujú na ich naliehavé opatrenia a obvinenia z porušovania práva a zabezpečia prijatie náležitých opatrení nadväzujúcich na odporúčania, ktoré držitelia mandátov vypracovali; naliehavo vyzýva členov UNHRC, aby v týchto otázkach išli príkladom;
48. víta kroky EÚ zamerané na spoločné rozšírenie stáleho pozvania pre všetky osobitné postupy OSN v oblasti ľudských práv, čím je EÚ v tejto otázke príkladom; nabáda všetky ostatné členské štáty EÚ, aby urobili to isté;
49. odsudzuje všetky formy odvetných opatrení voči osobám, ktoré spolupracujú s osobitnými postupmi; zdôrazňuje, že tieto opatrenia oslabujú systém OSN v oblasti ľudských práv ako celok; naliehavo vyzýva všetky štáty, aby zabezpečili primeranú ochranu pred takýmto zastrašovaním;

Účasť EÚ

50. znovu čo najdôraznejšie poukazuje na význam aktívnej účasti EÚ v mechanizmoch OSN v oblasti ľudských práv vrátane UNHRC; nabáda členské štáty, aby tak urobili predkladaním spoločných rezolúcií, aktívnou účasťou na diskusiách a interaktívnych dialógoch a vydávaním vyhlásení;
51. víta vymenovanie osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva Stavrosa Lambrinidisa; nabáda osobitného zástupcu, aby sa usiloval o dosiahnutie účinnosti a viditeľnosti politiky EÚ v oblasti ľudských práv v súvislosti s UNHRC, a aby rozvíjal úzku spoluprácu s vysokou komisárkou OSN pre ľudské práva a osobitnými postupmi; s potešením očakáva spoluprácu s osobitným zástupcom v týchto otázkach;
52. víta účasť osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva na fóre o podnikaní a ľudských právach, ktoré sa konalo v Ženeve od 4. do 5. decembra 2012;
53. pripomína potenciálnu účinnosť opatrení EÚ, ak Únia a jej členské štáty spoja svoje sily; zdôrazňuje význam nepretržitého zlepšovania koordinácie a spolupráce medzi členskými štátmi v tomto ohľade s cieľom dosiahnuť spoločné stanovisko v otázkach ľudských práv; opätovne požaduje odvážnejšie a ambicióznejšie opatrenia a konkrétne záväzky namiesto uspokojenia sa s najmenším spoločným menovateľom;
54. poukazuje na dôležitosť ratifikácie Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným

postihnutím, ktorý bol prvou príležitosťou, keď EÚ ratifikovala dohovor OSN ako právnická osoba;

55. opakuje, že je veľmi dôležité, aby EÚ obhajovala nezávislosť úradu vysokej komisárky OSN pre ľudské práva vzhľadom na to, že je potrebné, aby úrad vykonával svoje úlohy nestranne; pripomína dôležitosť toho, aby sa zabezpečil dostatok finančných prostriedkov v záujme zachovania činnosti regionálnych kancelárií Úradu vysokej komisárky OSN pre ľudské práva;
56. konštatuje, že ochrana obhajcov ľudských práv je kľúčovou prioritou politiky EÚ v oblasti ľudských práv; zdôrazňuje, že zastráňovanie a represálie voči obhajcom ľudských práv, ktorí spolupracujú s mechanizmami OSN pre ľudské práva, ohrozujú tento systém; oceňuje preto praktickú a finančnú podporu pridelenú na naliehavú potrebu ochrany a na podporu obhajcov ľudských práv z európskeho nástroja pre demokraciu a ľudské práva;
57. víta zriadenie pracovnej skupiny Rady pre ľudské práva (COHOM) so sídlom v Bruseli; víta úsilie COHOM-u o zlepšenie prípravy a koordinácie pozícií EÚ na zasadnutia UNHRC vrátane organizácie schôdzí COHOM-u v Ženeve; opakuje svoje očakávania, že COHOM bude nápomocná pri riešení problému súladu medzi vonkajším a vnútorným rozmerom politiky EÚ v oblasti ľudských práv;
58. víta zvýšené úsilie o systematickejšiu a strategickjšiu koordináciu pozícií EÚ v rámci prípravy na zasadnutie UNHRC vrátane efektívneho a vhodne načasovaného využitia podpory z tretích krajín; vyjadruje nádej, že tento postup sa v budúcnosti bude ďalej rozvíjať a posilňovať;
59. očakáva, že rozvoj stratégií EÚ v oblasti ľudských práv pre jednotlivé krajiny bude riadne koordinovaný prostredníctvom opatrení EÚ na fórach OSN; opakuje svoje odporúčanie, aby sa stratégie EÚ v oblasti ľudských práv v jednotlivých krajinách zverejňovali, aby sa zviditeľnil záväzok EÚ týkajúci sa dodržiavania ľudských práv v tretích krajinách a aby sa obhajcom ľudských práv a aktivistom umožnilo nájsť oporu v týchto dokumentoch;
60. zdôrazňuje, že je dôležité poukázať na otázku zmenšovania priestoru pre MVO v rámci UNHRC; nabáda členské štáty EÚ, aby sa spoločne usilovali upozorniť na tento problém;
61. opätovne žiada PK/VP, aby vzhľadom na skutočnosť, že podľa najnovších správ majú svoj podiel viny na porušovaní ľudských práv v tretích krajinách spoločnosti z EÚ, na tento problém upozornila; pripomína v tejto súvislosti dôležitosť zabezpečenia väčšieho súladu medzi vnútornými a vonkajšími politikami, ako aj plného dodržiavania ľudských práv v rámci vnútorných politik, aby sa zabránilo uplatňovaniu dvojjakých noriem;
62. poveruje svoju delegáciu na 22. zasadnutí UNHRC, aby vyjadrila znepokojenie a názory uvedené v tomto uznesení; vyzýva delegáciu, aby Podvýboru pre ľudské práva predložila správu o svojej návšteve; považuje za nevyhnutné, aby sa aj naďalej vysielali delegácie EP na príslušné zasadnutia UNHRC a Valného zhromaždenia OSN;

o

o o

63. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, osobitnému zástupcovi EÚ pre ľudské práva, vládam a parlamentom členských štátov, Bezpečnostnej rade OSN, generálnemu tajomníkovi OSN, predsedovi 67. Valného zhromaždenia OSN, predsedovi Rady OSN pre ľudské práva, vysokej komisárke OSN pre ľudské práva a pracovnej skupine EÚ – OSN zriadenej Výborom pre zahraničné veci.